

Publicerad 2010-02-05 16:37 av Carola Zettergren

Redan senare än försent

Jag har alltid haft grundliga om. Jag har glömt när jag förstod att vissa liv fastnar under skorna, de går; Det kan synas så, men aldrig vidare. Så man kan hitta på, finna historier, grälla, svindlande när man dyker i dem, ibland flyter man ibland drunknar man, det är helt i sin ordning.

Inte du, det finns inga historier i ditt leende, det är bara en billig bokmärksängel det där ljusa där, där det soliga glittret ligger och skaver i mungiporna faller det lika lätt som strippans kläder, men du vågar inte fånga dem, de små guldkornen. Bara när du övertygat dig med spriten, att hon är din och att du är någon annan.

En psykologilärare jag aldrig kunde respektera sade : Det är bara lyckliga människor som blir alkoholister, de gör allt för att få stanna i lyckan därför berusar de sig.

Det finns egentligen inte mycket som är yta på insidan. En del har djupseende andra vet inte hur man utvecklar förmågan, alla blir inte elitgymnaster, inte ens joggare i elljusspåret.

Jag vet att älska det där du aldrig blev.

Din flykt vänder du mot dagarna med rasande hat, du kastar din smärta över mig, hugger den rakt in fast du vet att jag ser rakt igenom alla dina vettlösa lögner och alla dem du snärjer dina kvalmiga avgrundsnätter med. Du vet att jag vet.

Du vågade aldrig historien, aldrig någon med färg ingen med sorg eller värkande kärlek, du är fast i ditt eget döende. Jag kan bara vänta här utanför. Se på när du rädd och skamsen går bort ifrån livet du aldrig vågade.

Ta emot.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carola Zettergren med Poeter.se id #21044 innehar upphovsrätten